

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții:
Prof. Sinca Maria
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Istrate Mariana
Prof. Mărghidanu Irina

Pedag. Tatarici Mirela
Prof. Oprea Mihaela
Prof. Viorica Petrescu
Prof. Anton Lavinia
Prof. Rădoi Dorinel

Și celelalte cadre
didactice
ISSN 2601 - 2065
ISSN-L 2558 - 8540

FEBRUARIE 2018

NUMĂRUL 19

A VENIT IARNA!



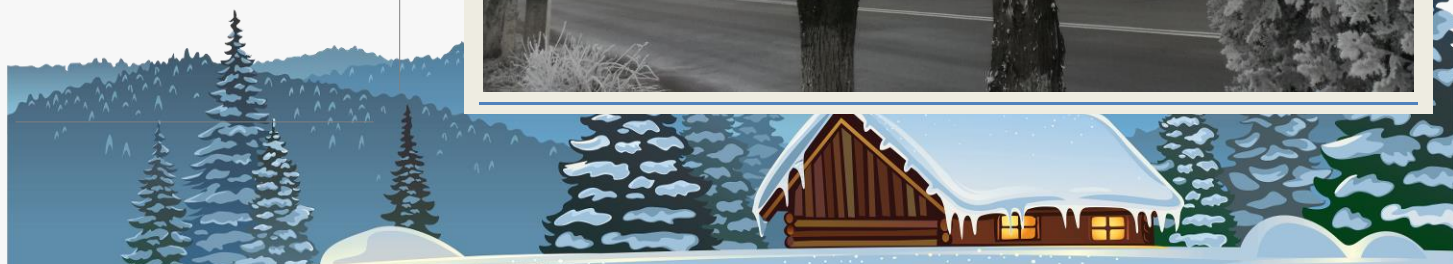
Iarna

*"Cocori, randunele? Prefer
modestia vrabiilor, care
infrunta iarna alaturi de
mine."*

Autor:
Valeriu Butulescu

*"Bătrânul: Orice vară se
termină printr-un vis de
iarnă. Simt rugina pe mine,
ca pe o crustă grea. Ma simt
ca un copac desfrunzit,
abandonat în mijlocul
iernii... iernii... iernii."*

Autor:
Valeriu Butulescu



Iata cum au descris anotimpul Iarna elevii clasei a II-a A...



"Iarna trecuta pamantul a fost acoperit cu stelute de zapada care cadeau din cer. Fulgi mari, pufosi acopereau copacii de gheata. Padurea s-a imbracat in haina alba si natura pare imbracata in argint. Iarna picteaza cu mii si mii de stelute intregul oras. Din toti copacii atarna ace subtiri de gheata. Peste tot intalnesti flori de gheata si podoabe stralucitoare. Soarele trimite raze ascutite ca niste sulite pentru a ne incalzi sufletele. Aceasta iarna a fost de neuitat!"

Badescu Victor

"E iarna afara. Cad fulgi mari de zapada pe pamant. Vazduhul pare inghetat. Partia este alunecoasa. Soarele trimite raze stralucitoare si reci. A fost o aventura frumoasa la munte."

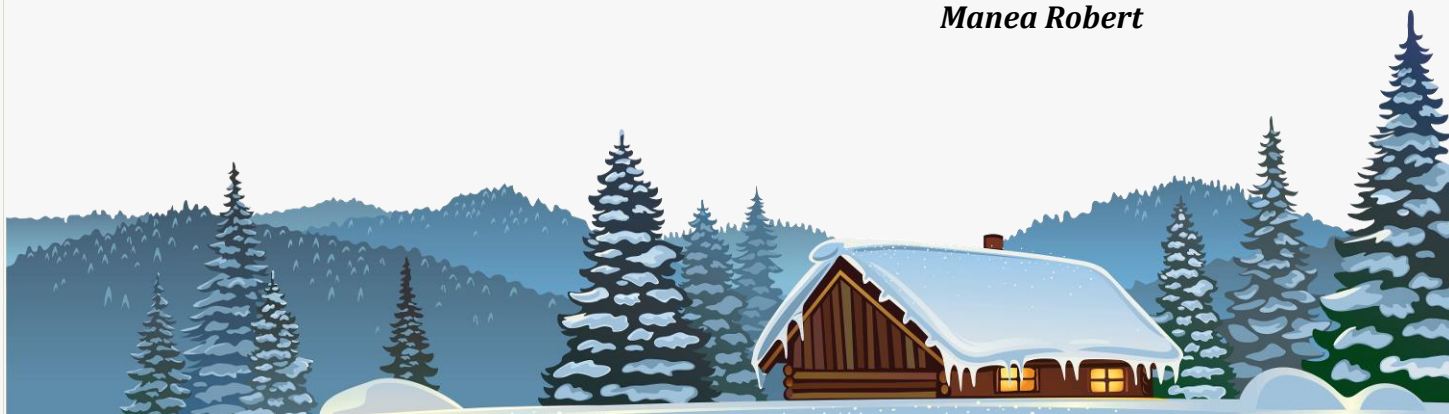
Jalba Iasmina

"Iarna cel mai mult imi place la schi. In varful muntelui copacii parca sunt de gheata. Din telescaun cerul se vede ca o mare cu multi nori pufosi. Ma plimb prin padurea de diamant, pe partea alunecoasa. Soarele trimite raze ca niste sulite ascutite, printre crengile brazilor.

Imi place sa merg cu viteza, chiar daca fulgi mari si pufosi se izbesc de ochelari. Ajung la baza muntelui fericit ca nu m-am accidentat.

Iarna e minunata."

Manea Robert



"Este o zi geroasa. Norii acopera soarele.

Copacii sunt minunati, pentru ca arata ca de zahar. Crengile lor sunt ca niste podoabe de gheata. Iarna asta pare desprinsa din povesti. La streasina casei mele sunt ace de gheata.

Eu sunt foarte fericita pentru ca acum ma pot juca in zapada pufoasa!"

Mandache Elena

"Intr-o zi frumoasa de iarna a inceput sa ninga.

Pamantul arata precum un diamant. Copacii aratau ca zaharul. Soarele parea sa nu mai existe.

Padurea s-a imbracat intr-o minunata haina alba."

Musat Nicolae

"Copaci ca de zahar stralucesc in razele soarelui si arata ca din basmele vechi si frumoase.

Natura face forme minunate pe ulite.

Soarele trimite raze usoare si reci. gerul strange totul in jurul nostru.

Totul este amortit si rece, natura asteapta venirea primaverii."

Burcea Adriana

Singur printre cei mulți.

Ploaia lăsase în urma ei câteva băltoace în care se reflecta, palid, lumina cocoțată ici-colo pe câte-un stâlp. Toate casele erau învăluite într-un întuneric rece și umed. Strada... pustie. Oamenii dormeau de ceva vreme la adapostul căldurii, unii visând frumos, alții... cine știe?!

Se pornește și vântul! Undeva se aude scârțâitul unei portițe, de la vreo grădină pe care gospodarul a uitat să o închidă cum trebuie și vântul își găsește de joacă cu ea. "Nu mai e mult și vine iarna!"

Se aude un lătrat ascuțit, apoi în colțul străzii se zărește un ghemotoc negru ce se rostogolește ba înainte, ba înapoi, urmat de o umbră mai mare ce abia alunecă pe trotuarul îngust. Când ajunge în dreptul unui stâlp luminat, umbra, un bătrânel îmbrăcat într-un palton negru, prea mare pentru el, se oprește, caută ceva în buzunarele adânci, scoate o țigară ce nu pare întreagă, apoi un chibrit. Încearcă să o aprindă, dar vântul face glume, nu tocmai pe placul omului, care, supărat, renunță. Vrea să arunce chiștocul, apoi se răzgândește și îl bagă la loc în buzunar, odată cu chibritul.

Câinele se oprește și el, și cu ochii ce abia se zăreau de sub lațele încălcite, privea în sus la prietenul lui. Porniră tăcuți. Bătrânul mergea cu capul plecat și în noapte părea că paltonul lung plutește singur spre nicăieri. "Nu mai e mult și vine iarna!" Ajuns în dreptul unei pubele se oprește, privește în susul și în josul străzii, îi ridică capacul și se uită înăuntru. Ușor dezamăgit, lăsă capacul la loc și își continuă drumul.

Nimeni nu știe cum ajunsese profesorul Aristide Leahu om al străzii. Mulți tineri din cartier i-au fost elevi și aveau numai vorbe bune despre el. Dispăruse o vreme, apoi oamenii l-au văzut iar prin cartier, căutând în gunoaie. Unii care îl cunoșteau îl mai invitaseră la masă, dar, cu vocea blândă și cu capul plecat, cum era mai tot timpul, îi refuzase. Accepta însă, dacă îi dădeai câte un pachetel și mâncă, numai el știe unde. Cu trecerea timpului, oamenii l-au mai uitat, iar el, sătul poate să tot lase ochii în pământ, îi evita și umbla mai mult noaptea.

"Nu mai e mult si vine iarna! Și după iarnă, poate, vine primăvara?"

Autoare: **Calma Sabina Florentina, clasa a IV-a A**



Iarna

*Cad din nou fulgi argintii
Peste lacuri și câmpii,
Ursul și-acum hibernează,
Și tot la miere visează.*

*Fulgi zglobii s-au așezat,
Pe pădurea cea stufoasă,
Lacul de-acum a-nghețat,
Gerul ne trimite-n casă.*

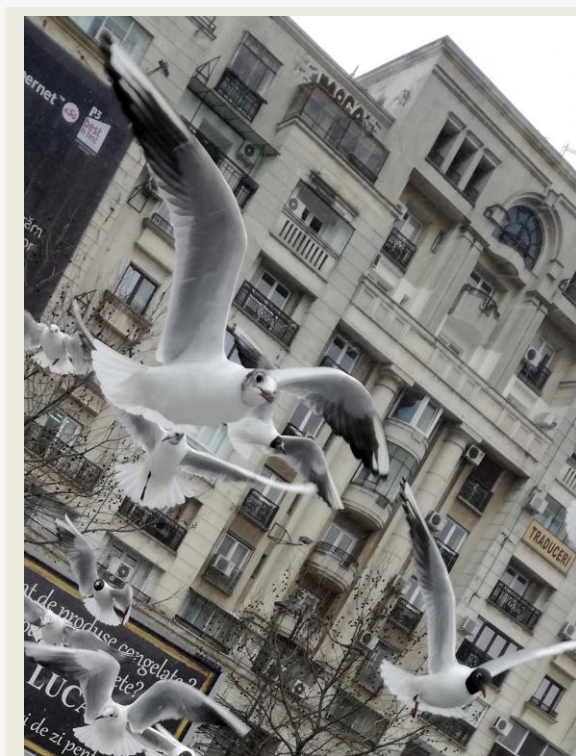
*Îl rugam pe mândrul soare
Să trimit-o rază mare,
Să putem ieși afară,
La iubita sănioară.*

Autoare: Ștefan Ana,
*semiinternat, sub îndrumarea
doamnei pedagog Tatarici
Mirela*



*Acum știu de ce nu sunt bine.
Nu am stare.
Fără frică, sper să-mi pun ordine în gânduri
N-am să mai privesc în spate
Și voi merge mai departe.
Destinul nu așteptă,
N-am să mă opresc
Și voi putea cânta în lumea mea.
Și nu mă voi uita o secundă,
Nici când înapoi totul se va schimba,
Voi arăta tot ceea ce simt eu,
Simt ca lumea este a mea!*

Autoare: Marin Vanessa, clasa a IV-a A



Este iar februarie!

Sentimente contradictorii ma asaltează: bucuria ca se apropie primăvara, tristețea ca începe ultima luna de iarnă...

Dar parca tot mai cu înfrigurare număr zilele pana când voi simți primele raze de martie pe obraji înghețați încă.

Și mugurii copacilor așteaptă nerăbdători să se deschidă ca să ne ofere o noua primăvară, plină de culoare și lumina. Și pasarelele ciripesc voioase. Oare de ce trec așa de greu aceste zile? Parca nu a mai fost primăvară de zeci de ani!

Așa de lungă mi s-a părut aceasta iarnă, atât de mult mi-au lipsit și soarele, și verdeța, și florile din grădina! Toți oamenii doresc să vină primăvara, sa nu mai purtam paltoane și cizme. Simt ca primăvara este firescul naturii noastre umane, ne regenerăm celulele neîntrerupt asemenea copacilor care se înveșmântează cu haine de sărbătoare.

Iar februarie îl simt ca pe o așteptare a dulcii primăveri, care aduce raze blânde pe obraji păliți de lunile de iarnă. În zilele frumoase, deja pregustăm bucuria primăverii, caci primele raze aduc ghioceii în grădini. Ce frumoasa este viața, în orice anotimp găsim motive de bucurie!

Autoare: ***Profesor Drossu Florina***

CREATIVITATEA...rezultat al activităților extrașcolare

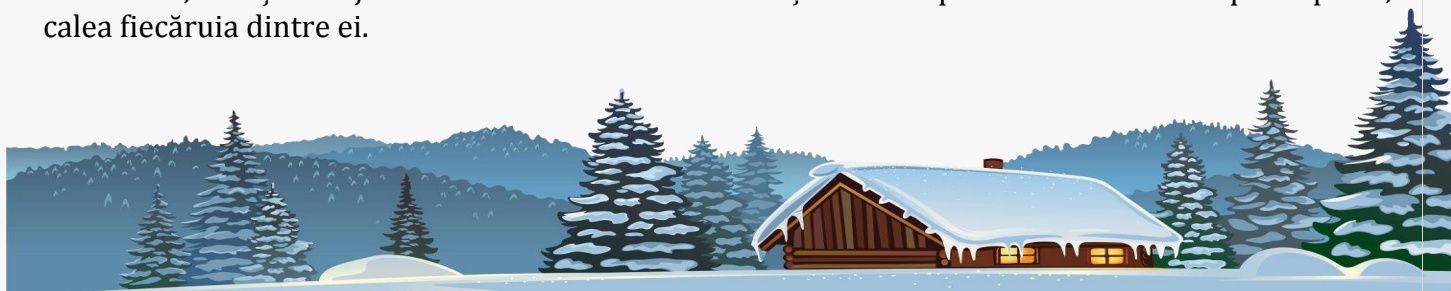


Când să fie sufletul mai trezit în exaltare ca acum, primăvara ?... Acum râsul și jocul sunt mai vesele că oricând; acum inima este mult mai plină de dorința de a-i declara mamei iubire; acum, copil sau adult fiind, este îndeajuns să te lași deschis în a cuprinde darurile acestui anotimp de culori mătăsoase și fine, de flori suav parfumate, de adânc fior de triluri cu note pe care parcă nici portativul nu le poate cuprinde și, primind toate acestea, creativitatea pare să se nască de la sine.

Și, cum inima copiilor este mai încăpătoare decât însăși făptura lor, este clar cum toate aceste emoții de primăvară își pot găsi loc, se pot amesteca și pot prin pensulă, acuarele, peniță și cerneală să capete pe hârtie forme și sensuri dintre cele mai spectaculoase.

În lumea copiilor totul pare posibil. Raportarea la real și imaginar este slab definită așa încât trecerea pe podețul spre lumi fantastice pare a fi în firescul lucrurilor.

Este important ca adulții din preajma copiilor să nu taie aripile cu care copiii pleacă spre aceste lumi cu totul speciale din care ei își pot extrage puterea de biruință, încrederea în sine, dorința de cunoaștere, curajul de a explora, de a încerca. Talantul dat la naștere de Divinitate, această chemare spre devenirea de mai târziu este simțită și de copiii noștri aflați la vârsta școlară. De aceea, adulții din jur este bină să deschidă ochii și să vadă prin ochii fiecărui copil în parte, calea fiecăruia dintre ei.



Așa am privit și eu bucuriile școlare- deodată cu copiii... și mi-am dat seama de nevoia lor de exprimare colorată în felurite forme : acuarele, cartoane, cretă, culori, carioci, fire, materiale reciclabile, flori presate etc.

În acord cu cele spuse, am organizat în cadrul proiectului aprobat CAERI 2018 la poziția 53 „PASTEL-DIALOGURI COLORATE ” concursul cu titlul „E primăvară, iarăși primăvară ”.

De ce acest concurs ? Motivele sunt multe : gândul îndreptat cu emoție și recunoștință către mama sărbătorită la începutul lunii martie, tradiția mărtișorului, explozia naturii în corole de culori crude, senzația de plutire deodată cu gâzele mărunte sau de veselie zglobie deodată cu puii viețuitoarelor, așadar incitarea tuturor simțurilor care, combinate, nu pot rezulta decât în forme înalte ale spiritului creativ nu puteau trece fără ca noi să oprim mărturii din creativitatea copiilor noștri.

„E primăvară, iarăși primăvară!” am strigat peste întinderi pline de copii și-am bătut gongul. Lucrările au început să se strângă în cadrul celor trei secțiuni :

- mărtișoare;
- felicități însoțite de cuvinte adresate mamei;
- picturi, desene, colaje de primăvară



Au participat școli din mai multe județe, iar lucrările au fost expuse pe categorii de vârstă pe panourile destinate expoziției.

Am gustat din prospețimea și inocența ideilor care-au picurat în lucrări deodată cu sudoarea realizării lor. Ne-am hrănit din lucrările în jurul cărora orbita armonia, iubirea, energia luminoasă pe care copiii o prinseseră acolo deodată cu munca lor. Ne-am bucurat ochii și inima și am zâmbit la gândul că am reușit prin această activitate să scormonim adânc în terenul fertil al creației copiilor.

Nimic din ceea ce ne înconjoară nu ar fi existat dacă omul nu ar fi fost un „constructor de probleme și de sisteme ideative necesare rezolvării lor, transpunerii lor în plan ideativ și practic, găsind soluții optime și eficiente.” (Oprea, 2009, p. 160)

În asentimentul teoriei constructiviste, acest tip de activitate pune accent pe logica copilului și modul lui de gândire diferite de cele ale adultului pentru care adultul este dator să construiască situații de învățare.

De ce un astfel de proiect și implicit un astfel de concurs sunt considerate benefice căi de cunoaștere și învățare de lungă durată și rampe de lansare către viață ? Avem un răspuns care dorim să se regăsească și în accepțiunea cititorului. Lecțiile ținute în clasă sunt sau pot fi desfășurate în multe feluri din punct de vedere al utilizării celor mai variate strategii de învățare și acestea își au marile beneficii în ceea ce privește învățarea respectând principiile didactice (pe orizontală-pe verticală).



În schimb, activitățile extrașcolare se adresează copiilor în termeni de plăcere, motivație intrinsecă, ieșirea din zona de confort care trezește interes și care incită, iar acest lucru vine în completarea învățării școlare, consolidând din cunoștințele dobândite la clasă și asigurând transferul de cunoștințe în situații noi.

Munca în cadrul activităților extrașcolare de tipul celei din proiectul de față este organizată într-un timp dat, ceea ce înseamnă sporirea puterii de organizare individuală a elevului, căutarea propriilor resurse, fructificarea aceluia moment optim de creație care vine la fiecare la un moment dat într-un anumit interval de timp, lejeritatea lucrului (poziția comodă, interacțiunea cu ceilalți, lucrul individual sau în grup după cum lucrarea o cere), dorința de a îi surprinde pe ceilalți cu realizarea personală etc., iar toate aceste lucruri nu sunt decât învățare de lungă durată.

Copiii nu uită niciodată experiențele trăite cu plăcere. Și-atunci de ce să nu găsim căile care să-i cheme spre învățare și care să-i trimită spre realizarea propriilor idealuri de devenire?

„Profesorul viitorului se vede astfel nevoit să-și redimensioneze continuu rolurile și ipostazele, manifestând un comportament deschis și o atitudine pozitivă, activizantă și reflexivă, promovând o învățare interactivă și stimulând potențialul creator al elevilor săi.” (Oprea, 2009, p. 159)

Putem spune că un tip de activitate extrașcolară nu cuprinde interesul tuturor copiilor deodată, dar tocmai acest lucru este important deoarece împărtășirea diversității experiențelor poate fi generatoare de noi căi de cunoaștere, de noi căi de incitare și explorare, de noi căi de adicție a experienței celui alt la propria experiență și acest lucru poate da o nouă perspectivă creativă.

Ca profesori, analiza celor mai multe lucruri o facem privind tabloul elevului din fața noastră. Credem că este important să privim în aceeași măsură și tabloul propriei persoane, a profesorului din fața elevului. Să fim reflexivi! A te gândi la felul în care ai susținut activitățile în fața elevului poate dimensiona real cerințele și așteptările din cadrul actului învățării. Reflexivitatea cadrului didactic nu reprezintă o slăbiciune, ci o reanalizare a demersului pedagogic. Tocmai prin prisma reflexivității a luat naștere proiectul aflat deja la a treia ediție și tocmai analizând reflexiv lucrurile și observând deschiderea elevilor către această zonă interactiv-creativă am continuat pentru că, în cadrul orelor desfășurate în clasă, „lecția nu lasă prea mult timp pentru reflecție” (Stănculescu, 2008, p. 11)

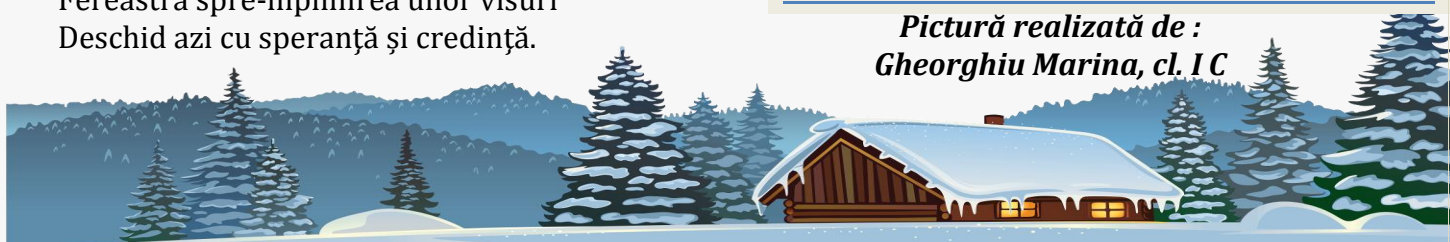
Deschizând ferestrele către cer poți vedea câte zboruri către înălțimi pleacă de la tine. În această manieră am privit activitatea cu elevii- ca pe învățarea copiilor de a-și lua zborul spre atingerea visurilor, zboruri în mii de direcții, zboruri cu aripi sănătoase și cu plutiri liniștite. Legat de primele gânduri-reflexive și ele- am scris la începutul profesiei de cadru didactic:

SPERANȚĂ

Fără speranță sufletul și gândul ar muri;
Fără speranță n-am mai cunoaște rostul de a fi...
Speranța bate-n nestemate orice gând
Dând strălucire oricărui început.
Azi cu speranță deschid fereastra mare
Spre raiul unde visuri de copii
Așteaptă de la doamna-nvățătoare
Credință neștirbită că... se vor împlini.
Și cum speranța-ndeamnă la credință
Și cum credința-ndeamnă la-mplinire,
Fereastra spre-mplinirea unor visuri
Deschid azi cu speranță și credință.



**Pictură realizată de :
Gheorghiu Marina, cl. I C**



Primăvara, anotimpul renașterii și-al speranței. Când să fie sufletul mai trezit în exaltare ca acum, primăvara?... Acum râsul și jocul sunt mai vesele că oricând, acum inima este mult mai plină de dorința de a-i declara mamei iubire; acum, copil sau adult fiind, este îndeajuns să te lași deschis în a cuprinde darurile acestui anotimp de culori mătăsoase și fine, de flori suav parfumate, de adânc fior de triluri cu note pe care parcă nici portativul nu le poate cuprinde și, primind toate acestea, creativitatea pare să se nască de la sine.

Să fim reflexivi și să medităm: câtă creație a marelui Creator al Universului ne bucură simțurile în acest anotimp delicat al trezirii la viață? Să avem speranță și să gândim : putem, prin valorificarea potențialului creativ, să așternem pe hârtie- prin pensulă, culori, peniță și cerneală- mărturii ale acestei lumi născute din creație. Dar... să facem acest lucru apelând la micii mari creatori ai noștri, elevii care se mișcă mult mai larg, mai ușor și mai liber în sfera creativității. Le dorim succes în continuare !

P.S. : concursul „E primăvară, iarăși primăvară” va fi jurizat și premiile le vom publica în edițiile următoare..

Bibliografie :

Oprea Crenguța Lăcrămioara, Strategii didactice interactive, 2009, București, EDP

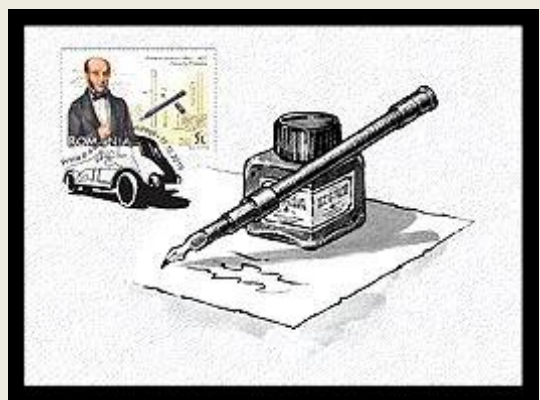
Stănculescu Elena, Psihologia educației, de la teorie la practică, 2008, București, Editura Universitară București

Truță Elena&Mardar Sorina, Relația profesori-elevi : blocaje și deblocaje, 2007, Aramis

Articol realizat de: prof. înv. primar

OPREA MIHAELA ADELINA

Inventatorii instrumentelor de scris



Scrisul s-a inventat acum câteva mii de ani, de popoarele asiatice. Oamenii scriau pe tăblițe de lut cu bețișoare din crenguțe, iar mai târziu cu pene de gâscă și pensule.

- Hârtia a fost inventată de chinezi și transmisă arabilor. Egiptenii au folosit foile de papirus și apoi foile de pergament.

- Primele cerneluri au fost inventate de egipteni.

- Primul creion a apărut în anul 1564, în Anglia. Era făcut din grafit. Acesta murdărea degetele și se rupea ușor. Creionul modern a apărut în anul 1790, în Franța, fiind realizat din grafit și argilă.

- Inventatorul stiloului modern a fost Petrache Poenaru. Stiloul se numea toc rezervor și a apărut în 1827.

- Inventatorul pixului modern a fost jurnalistul maghiar Biro. În anul 1938 a creat pixul cu bilă.

Vocabular:

Papirus=foaie din planta care crește pe malurile fluviului Nil, în Egipt;

Pergament=foaie din piele de animal (vițel, miel, ied);

Grafit=mineral negru.

Rețetă de cerneală dintr-un manual pentru învățători din 1702

Într-un vas se pune vin alb, bere sau apă. Se adaugă nucă pisată. Se lasă la macerat o zi sau două și apoi se fierbe până se înnegrește. Se adaugă gumă arabică și se obține cerneala.

Bibliografie școlară:

Marea carte a invențiilor care ne-au schimbat viața, Editura Rao, 2014

Marea carte de cultură generală, Editura Litera, 2006

Autoare: **Lazăr Sophia, clasa a III-a B**

